Dosarul nr. 2-13097/24
2-24093516-12-3-20082024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

08 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Guștiuc împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi", intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la constatarea existenței raportului de muncă, obligarea virării în mărime convenită a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul de stat, prezentării rapoartelor corespunzătoare și efectuării modificării în carnetul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 20 august 2024, Valeriu Guștiuc, prin intermediul avocatului Elena Codreanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Spitalului Clinic Municipal „Gheorghe Paladi" cu privire la anularea răspunsului, obligarea eliberării ordinului de demisie și achitarea contribuțiilor sociale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 16 iulie 2024 în adresa IMSP Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi" a fost expediată cererea prealabilă cu privire la eliberarea ordinului de demisie și achitarea contribuțiilor CNAS.

A susținut că, la data de 23 iulie 2024, pârâtul a expediat răspunsul nr. 05-4/732 din 23 iulie 2024, anexând extrasul din ordinul nr. 227-k din 17 noiembrie 1981, extrasul din ordinul nr. 02-k din 04 ianuarie 1983 și certificatul nr. 51 din 22 iulie 2024.

A menționat că, potrivit informației recepționate, el a fost angajat în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. l în calitate de recepționist garaj, începând cu 01 noiembrie 1981, iar potrivit datelor privind salarizarea, a fost remunerat pentru lunile noiembrie 1981, decembrie 1981, ianuarie 1982, februarie 1982, martie 1982, aprilie 1982 și ianuarie 1983.

A notat că, în perioada menționată, nu au fost efectuate plăți ale contribuțiilor sociale, ceea ce influențează negativ calculul pensiei pentru limita de vârstă.

A specificat că, a recepționat răspunsul suplimentar nr. 05-4/770 din 02 august 2024, prin care a fost informat că, în arhiva de cadre a instituției nu a fost depistat ordinul cu privire demisia/eliberarea sa.

A afirmat că, nu a primit copia de pe ordinul de concediere la momentul încetării raporturilor de muncă, iar pârâtul nu a respectat obligațiile legale referitoare la emiterea ordinului de concediere și la efectuarea plăților sociale.

A declarat că, lipsa ordinului de demisie și a contribuțiilor sociale afectează direct drepturile sale de pensie, fiind în prezent dependent de aceste documente pentru stabilirea pensiei pentru limita de vârstă.

Solicită anularea răspunsului eliberat de către IMSP Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi", obligarea pârâtului de a elibera ordinul de demisie pentru Valeriu Guștiuc, care să ateste încetarea raporturilor de muncă la data de 30 aprilie 1983 și achitarea contribuțiilor sociale aferente perioadei 24 august 1980 – 30 aprilie 1983, dacă acestea nu au fost efectuate de către pârât.

La data de 17 decembrie 2024, IMSP Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi" a depus referință, în care a indicat că, între reclamant și pârât nu a avut loc careva litigii de muncă (inclusiv și de ordin financiar).

A susținut că, în conformitate cu ordinul de angajare nr. 227-k din 17 noiembrie 1981, emis în baza cererii de angajare a lui Valeriu Guștiuc, ultimul a fost angajat în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. l în calitate de recepționist la garaj, funcție în care a activat din 01 noiembrie 1981 pînă în 30 aprilie 1982, iar conformitate cu ordinul de angajare nr. 02-k din 04 ianuarie 1983, emis în baza cererii de angajare a lui Valeriu Guștiuc, ultimul a fost angajat în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. l în calitate de muncitor secția gospodărie a spitalului, funcție în care a activat o singură lună - ianuarie 1983.

A notat că, un ordin de demisie, care să ateste încetarea raporturilor de muncă a reclamantului în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. l (în prezent IMSP Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi") la data de 30 aprilie 1983 nici nu a existat, iar ca urmare, pârâtul nu poate fi obligat la eliberarea ordinului solicitat de reclamant.

A declarat că, pentru perioadele reale de muncă a reclamantului și, anume, 01 noiembrie 1981 - 30 aprilie 1982 și 04 ianuarie 1983 - 31 ianuarie 1983, pârâtul a efectuat calcularea și achitarea contribuțiilor sociale la fondul social de stat, fapt menționat și în certificatul privind salarizarea nr. 51 din 22 iulie 2024, eliberat reclamantului.

Solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La data de 17 aprilie 2025, Valeriu Guștiuc a depus cerere de concretizare a cerințelor, în care a indicat că, pînă în prezent se consideră angajat al întreprinderii pârâte, începând cu 01 iunie 1980, deși, potrivit afirmațiilor pârâtului, a fost concediat, fără a se cunoaște cînd și în ce circumstanțe.

A menționat că, până în prezent, pârâtul nu a virat integral contribuțiile cuvenite în numele său la bugetul de asigurări sociale de stat, deși acestea sunt obligatorii.

A comunicat că, la data de 16 iulie 2024, s-a adresat cu o cerere prealabilă către pârât, solicitând eliberarea actelor referitoare la relațiile de muncă ce îl privesc și la sumele aferente plăților salariale și a contribuțiilor sociale, însă nu a recepționat nici un răspuns.

A susținut că, pârâtul ascunde intenționat faptul că, data angajării sale în cadrul întreprinderii pârâte este 01 iunie 1980, fără ca să fi fost eliberat din funcție, și nu 17 noiembrie 1981, cum afirmă pârâtul.

Solicită constatarea existenței raportului de muncă între el, în calitate de angajat și pârât, în calitate de angajator în perioada 01 iunie 1980 - până în prezent, obligarea pârâtului de a vira în mărime convenită contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul de stat aferente salariilor calculate și recompense, obligarea pârâtului de a prezenta rapoartele corespunzătoare către CNAS în vederea operării vechimii de muncă și recalcularea cuantumului pensiei, obligarea pârâtului de a efectua modificarea în carnetul de muncă cu privire la angajarea și eliberarea sa din funcția deținută  în perioada 01 iunie 1980 până în prezent și încasarea de la pârât în beneficiul său a sumei de 100 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 70 000 de lei.

La data de 10 septembrie 2025, în cadrul ședinței de judecată a fost audiat martorul Ion Gîțu, care a declarat că, îl cunoaște pe reclamant din luna iulie 1980.

A relatat că, în perioada în care au depus actele la colegiu, se pregăteau împreună pentru examene, iar reclamantul spunea că, lucrează ca paznic la Spitalul Municipal nr. 1.

A comunicat că, începând cu 01 septembrie 1980, au devenit studenți, au fost repartizați în aceeași grupă, frecventau împreună bazinul colegiului de sport și obișnuia să-l viziteze pe reclamant la locul de muncă, unde îl susținea și îl înlocuia ocazional.

A precizat că, se află cu reclamantul în relații prietenești.

A confirmat că, reclamantul lucra la spital în anul 1983 și potrivit relatărilor altor colegi, acesta ar fi continuat să activeze în cadrul acelei instituții.

În ședința de judecată reclamantul Valeriu Guștiuc a susținut acțiunea, solicitând admiterea acesteia, reieșind din argumentele expuse în acțiune și în pledoariile scrise anexate la dosar.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi”, Alexandru Răileanu a solicitat respingerea acțiunii, reieșind din argumentele expuse în referință și în pledoariile scrise anexate la dosar.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 03 februarie 2023, reclamantului Valeriu Guștiuc i-a fost eliberată legitimația beneficiarului de prestație socială pentru limită de vîrstă, începând cu data de 03 noiembrie 2022 (f.d.46).

Potrivit răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G-1289/24 din 14 martie 2024, s-a stabilit că, în urma verificării dosarului de pensionare, la calcularea stagiului de cotizare a fost inclusă greșit perioada de activitate 01 noiembrie 1981 – 04 ianuarie 1983 la IMSP SCM „Gheorghe Paladi”, întrucât reclamantul a prezentat doar ordinele de angajare, respectiv, a apărut necesitatea confirmării acestei perioade de activitate. La solicitarea Casei Teritoriale de

Asigurări Sociale sect. Rîșcani, IMSP SCM „Gheorghe Paladi” a eliberat certificatul de salariu nr. 94 din 09 august 2023, prin care se confirmă perioadele de activitate 01 noiembrie 1981 – 15 aprilie 1982 și 01 ianuarie 1983 – 15 ianuarie 1983 (f.d.106).

Astfel, la data de 16 iulie 2024, Valeriu Guștiuc a expediat în adresa Spitalului Clinic Municipal „Gheorghe Paladi” o cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea ordinului de demisie și în cazul în care nu au fost achitate contribuțiile sociale, pe perioada în care a fost angajat, achitarea contribuțiilor sociale (f. d. 9).

La data de 23 iulie 2024, Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi” a expediat răspunsul nr. 05-4/732, prin care a informat că, reclamantul a fost angajat în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr.1 în calitate de recepționist la garaj, începând cu 01 noiembrie 1981, date confirmate prin ordinul de angajare nr. 227-k din 17 noiembrie 1981 și în calitate de muncitor în Secția gospodărie, date confirmate prin ordinul de angajare nr. 227-k din 17 noiembrie 1981, iar potrivit datelor privind salarizarea, s-a stabilit că, reclamantul a fost remunerat pentru lunile noiembrie 1981, decembrie 1981, ianuarie 1982, februarie 1982, martie 1982, aprilie 1982 și ianuarie 1983, anexând extrasul din ordinul nr. 227-k din 17 noiembrie 1981, extrasul din ordinul nr. 02-k din 04 ianuarie 1983 și certificatul nr. 51 din 22 iulie 2024 (f. d. 10).

La data de 02 august 2024, Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi” a expediat răspunsul nr. 05-4/770, prin care a comunicat că, la moment Valeriu Guștiuc nu activează în cadrul IMSP SCM „Gheorghe Paladi”, iar conform datelor privind salarizarea, s-a stabilit că, ultimul a fost remunerat în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. 1 pentru lunile noiembrie 1981, decembrie 1981, ianuarie 1982, februarie 1982, martie 1982, aprilie 1982 și ianuarie 1983, fiind menționat că, nu a fost depistat în arhiva pe cadre a instituției ordinul cu privire la demisia/eliberarea reclamantului (f. d. 15).

Astfel, la data de 20 august 2024, Valeriu Guștiuc, prin intermediul avocatului Elena Codreanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Spitalului Clinic Municipal „Gheorghe Paladi” cu privire la anularea răspunsului, obligarea eliberării ordinului de demisie și achitarea contribuțiilor sociale, iar ulterior a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând constatarea existenței raportului de muncă între el, în calitate de angajat și pârât, în calitate de angajator, în perioada 01 iunie 1980- până în prezent, obligarea pârâtului să vireze în mărime convenită contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul de stat aferente salariilor calculate și recompense, obligarea pârâtului să prezinte rapoartele corespunzătoare către Casa Națională de Asigurări Sociale în vederea operării vechimii de muncă și recalculării cuantumului pensiei, obligarea pârâtului să efectueze modificări în carnetul de muncă, repararea prejudiciului moral în

sumă de 100 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 70 000 de lei (f. d. 4-7, 76).

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 01 noiembrie 1981, Valeriu Guștiuc a fost angajat în calitate de recepționist la garaj (вахтёр) în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. l (actualmente Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi"), fapt confirmat prin extrasul din ordinul nr.227-k din 17 noiembrie 1981 (f. d. 11).

La data de 04 ianuarie 1983, Valeriu Guștiuc a fost angajat în calitate de muncitor în Secția gospodărie (рабочий АХЧ) din cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. l, fapt confirmat prin extrasul din ordinul nr. 02-k din 04 ianuarie 1983 (f.d. 12).

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, reclamantului i-a fost achitat salariul pentru următoarele luni: noiembrie 1981, decembrie 1981, ianuarie 1982, februarie 1982, martie 1982, aprilie 1982 și ianuarie 1983, fiind reținute din salariu pentru lunile menționate contribuțiile de asigurări sociale obligatorii, fapt confirmat prin certificatul nr. 51 din 22 iulie 2024 și contul personal al acestuia (f.d.13-15, 107-109).

Conform art. 44 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte acte eliberate în modul stabilit. Modul de confirmare a stagiului de cotizare menționat la alin.(l) se stabilește de către Guvern.

Conform pct. 69 alin. (1) din Regulamentul cu privire la modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 165 din 21 martie 2017, stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (până la 1 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit.

Iar, pct. 70 din acest Regulament stipulează că, actul de bază care confirmă stagiul de cotizare, conform pct. 69 alineatul întâi, este carnetul de muncă. În lipsa carnetului de muncă sau în cazurile în care carnetul de muncă include înscrieri incorecte și imprecise sau lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar, schema de încadrare și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

La caz, ținând cont de faptul că, în cazul în care carnetul de muncă lipsesc înscrisurile despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului

în care se reflectă salariul calculat lunar, schema de încadrare și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

Din materialele dosarului s-a stabilit cert că, reclamantul a activat în cadrul Spitalului Clinic Orășenesc nr. 1 (în prezent IMSP Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi" în următoarele luni: noiembrie 1981, decembrie 1981, ianuarie 1982, februarie 1982, martie 1982, aprilie 1982 și ianuarie 1983.

În speță, reclamantul solicită constatarea existenței raportului de muncă între el, în calitate de angajat și pârât, în calitate de angajator, în perioada 01 iunie 1980 - până în prezent, însă, contrar prevederilor art. 118 și 121 din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe pertinente și concludente în susținerea pretenției înaintate.

Mai ales în situația în care însăși reclamantul în ședința de judecată a susținut că, activitatea sa în cadrul spitalului s-ar fi desfășurat pînă în luna decembrie 1999.

Totuși, instanța de judecată apreciază critic și această alegație, or, deși reclamantul susține că, activitatea sa în cadrul spitalului s-ar fi desfășurat până în luna decembrie 1999, din materialele cauzei rezultă că, la data de 08 august 1983, acesta a fost angajat în funcția de „монтажник связи-кабельщик" în cadrul РСУ Камчатского ПТУС, activând până la 20 aprilie 1984.

Astfel, este evident că, cel puțin, după anul 1983, reclamantul nu putea activa concomitent în cadrul instituției pârâte, întrucât desfășura activitatea pe teritoriul fostei Republici Federative Sovietice Socialiste Ruse.

Or, din punct de vedere temporal și geografic, exercitarea simultană a două funcții în localități aflate la distanță considerabilă (Kamceatka și Chișinău) este practic imposibilă.

Chiar și în ipoteza în care s-ar reține că, reclamantul a activat începând cu data de 01 iunie 1980, reieșind din declarațiile martorului audiat, trebuie subliniat că, aceste declarații nu pot fi considerate ca unica probă în susținerea existenței raportului de muncă în perioada 01 iunie 1980 până în prezent.

La caz, declarațiile martorului nu sunt coroborate cu alte probe, care să confirmă în mod obiectiv și neechivoc existența și continuitatea raportului de muncă începând cu data menționată.

Mai mult, simpla inexistență a ordinelor de demisie în arhiva angajatorului nu poate fi interpretată ca o prezumție a menținerii raportului de muncă pe o perioadă de peste patru decenii.

În contextul celor expuse, instanța de judecată consideră necesar de a respinge pretenția reclamantului cu privire la constatarea existenței raportului de

muncă între el, în calitate de angajat și pârât, în calitate de angajator, în perioada 01 iunie 1980- până în prezent ca fiind neîntemeiată.

Reieșind din faptul că, reclamantului i-a fost achitat salariul pentru lunile noiembrie 1981, decembrie 1981, ianuarie 1982, februarie 1982, martie 1982, aprilie 1982 și ianuarie 1983, fiind reținute din salariu pentru lunile menționate contribuțiile de asigurări sociale obligatorii, fapt confirmat prin certificatul nr. 51 din 22 iulie 2024 și contul personal al acestuia, nefiind constatată existența raportului de muncă în perioada 01 iunie 1980 până în prezent, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse și pretențiile reclamantului cu privire la obligarea pârâtului să vireze în mărime convenită contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul de stat aferente salariilor calculate și recompense și obligarea pârâtului să prezinte rapoartele corespunzătoare către Casa Națională de Asigurări Sociale în vederea operării vechimii de muncă și recalculării cuantumului pensiei.

Conform art. V din Legea nr. 123 din 07 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, au fost abrogate prevederile din Codul muncii referitoare la carnetul de muncă.

Conform art. VIII alin. (3) din Legea enunțată, carnetele de muncă eliberate până la data de 01 ianuarie 2019 rămân opozabile terților, în condițiile stabilite de legislația aplicabilă, până la data de 01 ianuarie 2019.

La data de 15 mai 2018, Guvernul RM a adoptat Hotărârea nr. 426 din 15 mai 2018 cu privire la unele aspecte ce țin de evidența stagiului de muncă şi la abrogarea Hotărârii Guvernului nr.1449 din 24 decembrie 2007.

Conform pct. 2-4 din Hotărârea Guvernului RM enunțată, conducătorii întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, vor înmâna salariaților sau reprezentanților acestora, sub semnătură, carnetele de muncă pînă la data de 28 decembrie 2018. Pînă la înmânarea carnetului de muncă, angajatorul va face ultima înscriere în acesta privind funcția deținută. Înscrierile în carnetele de muncă efectuate pînă la 1 ianuarie 2019 îşi păstrează valabilitatea şi pot fi utilizate la necesitate. La data de 1 ianuarie 2019 se abrogă Hotărârea Guvernului nr.1449 din 24 decembrie 2007 „Privind carnetul de muncă” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr.5-7, art.23), cu modificările şi completările ulterioare.

Instanța de judecată reține că, ultima înscriere până la înmânarea carnetului de muncă – 28 decembrie 2018 reflectă funcția deținută la acel moment, iar începând cu 01 ianuarie 2019, careva modificări în carnetul de muncă nu se efectuează.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a respinge pretenția reclamantului cu privire la obligarea pârâtului să efectueze modificări în carnetul de muncă.

Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

La caz, se reține că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăția.

Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiții. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezența unor condiții speciale.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite.

La caz, nu sunt întrunite condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăția.

Astfel, instanța de judecată consideră că, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedura civila, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a

fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Reieșind din faptul că, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, urmează a fi respinsă și cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 70 000 de lei.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se respinge acțiunea depusă de către Valeriu Guștiuc împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi", intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la constatarea existenței raportului de muncă, obligarea virării în mărime convenită a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul de stat, prezentării rapoartelor corespunzătoare și efectuării modificării în carnetul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței, Tatiana Balan
judecătorul